

Naziv je dobio po plemićima Šturlićima, koji se spominju 1459. i 1493. godine. Bio je to jedan od niza malih utvrđenih gradova Krajine sa malom posadom. Zbog lošeg snabdijevanja, posada je napustila grad 1477, te je on opustio.

Turci su poslije 1635. godine pokušavali naseliti **Šturlić**, iako je bilo odlučeno da ostane pust. Prvi put su ga utvrdili prije 1653. ali su ga morali napustiti da bi se ponovo vratili 1670. godine. Gradom je upravljao dizdar, a 1833. u njemu je bilo šest topova. Danas mu se vide ostaci iznad desne obale rijeke Korane, 11 km od Tršca i 27 km od Cazina.

Grad leži na zaravni brežuljka, a ima izdužen oblik u vidu nepravilnog Šestougla. Na najdužoj stranici šestougla smještena je ovalna kula. Tako da **zidine** ostavljaju jednu polovinu kule istaknuto van utvrde, a drugu orijentisanu prema oboru. Izgleda da je prvobitno postojala samo samostalna kula-stražara, a da je u drugoj fazi prizidan prostran obor. Ovo zaključujemo na osnovu neuobičajenog odnosa kule i obora.

Ovalna **kula** je imala prosječni prečnik oko 9 m. Danas je potpuno zasuta, tako da se ne može utvrditi veličina unutrašnjeg prostora. Obor ima prosječne dimenzije 56 x 24 m, a debljine zidova bedema variraju od 1,2 do 1,5 m. Šturlić je po načinu utvrđivanja predstavljao slabiju utvrdu sa prostranim oborom koji je mogao da služi u prvom redu za zbijeg narodu. Pravilni potezi zidova upućuju na vrijeme gotike, ali u cjelini gledano

Šturlić Grad

je sa svojim oborom slobodno smješten na brijeg.

Husref Redžić

Iz knjige Srednjevjekovni gradovi u Bosni i Herecegovini

Sarajevo publishing, Sarajevo 2009.